

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

§. In matrimoniali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](#)

Corollarium: Solus Princeps restituere aliquem potest aduersus sententiam sui delegati, vti Abb. h̄c monet, n. 7. Nam nec ipse met delegatus in integrum restituere potest, nisi talis facultas ei specialiter commissa sit: Neque Ordinarius, v.g. Episcopus, quia delegatus in ea causa maior est Ordinario, c. pastoralis, 11. §. præterea, de offic. delegati. Inferior autem Iudex non restituit contra sententiam superioris, l. minor, ff. hoc tit.

Tertia. Qui simplicem ordinariam iurisdictionem habent, de causa restitutionis in integrum cognoscere non possunt. Ita habetur expressè in cit. l. vlt. & per sensum contrarium sumitur ex hoc c. Ratio est: Quia simplicem iurisdictionem habens, liberum officium non exercet, sed mercenarium, seu actioni merè ciuilis deseruiens, vti dixi in cit. c. 5. n. 7. At verò restitutio in integrum est actus imperij mixti, ex nobili Iudicis officio proueniens, vt ibidem dictum est. Exemplum iurisdictionis simplicis, seu sine administratione, habemus in Authent. Habita. C. Ne filius pro patre; vbi Fridericus Imperator licetiam dat Scholaribus, vt lites suas, si velint, proponant coram Magistris seu Professoribus suis, quibus ea legi iurisdictionem (videl. simplicem, & sine administratione) tribuit.

Quarta. Iudex delegatus in integrum restituere non potest principaliter, nisi id ei specialiter commissum sit ab eo, qui potestatem habet; videl. à magistratu habente meritum, aut mixtum imperium: non item à Iudice habete iurisdictionem simplicem. Cum enim causam restitutionis tractare non possit, consequenter nec alteri delegare; quia nemo dat, quod non habet.

Quinta. Quicunque iurisdictionem aliquam, etiam delegatā tantum, habent, causā cognitā in integrum restituere possunt incidenter: v.g. si Minor vel Ecclesia in imperitorio termino lēsa sit, Iudex delegatus eam restituere potest. Ratio est, quam Baldus dat in cit. l. vlt. Quia delegatus ad causam principalem, videtur etiam delegatus ad qualibet eius incidentem: quare ad inci-

dentia, sive accessoria (nisi sint maioris præjudicij) non est necessaria noua commissio. Quare in l. quoties, 3. C. de Iudicijs, generaliter docetur, quod iudex cause principali cognoscere etiam possit de questione incidente, tametsi non posset, si principaliter moueretur. Et simili ratione supra dictum, ac singulariter notat Gl. in c. suscitata. ver. postulavit, hoc tit. Quod procurator constitutus ad causam, consequenter restitucionem in integrum petere possit super articulo incidente.

Sexta. Arbitr̄ non potest in integrum restituere. Quia non imperium, imò nec simplicem iurisdictionem, sed meram cognitionem habet, partium consensu impertitam, iuxta l. 1. C. de receptis arbitris, l. ait Prætor, 5. de iudicijs.

Si tamen in causam arbitr̄ commissam incidat questio restitucionis in integrum, possunt ratione compromissi eam decidere, non vt ipsi restitucionem faciant, (quod fieri non posse, satis indicatur in cit. l. vlt.) sed vt determinent, num restitutio à Iudice petenda sit, necne. Vide Gl. h̄c ver. incidentes, Bartol, in cit. l. vlt. n. 5. Gl. in c. cūm dilectus, 6. ver. nisi de his. de arbitr̄.

S. In matrimoniali.

In causa matrimoniali, aut in qua de libertate agitur, vel criminali, arbiter assumi non potest; cūm tales cause iudices maiores requirant. Consentit l. non distinguimus, 3. 2. ff. de recept. arbitr̄.

NOTANDVM Vn. Causæ, quæ à maiori- bus iudicibus expediri debent, quia valde arduæ, & maximi præjudicij sunt; vt matrimoniales, & quibus agitur de hominis libertate; item criminales cause, si criminaliter intententur; & quæcunque Iudicis officio nobili exercentur, ex arbitris commit- ti non possunt. Vide Abb.

hic n. 4.

* * *

M m m m m 2 CA.